

Sygn. akt: KIO 1885/15

WYROK

z dnia 11 września 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Aneta Młacka

Protokolant: Agata Dziuban

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez **Bull Polska Sp. z o.o., ul. Królewska 16, 00 – 103 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Narodowe Centrum Badań Jądrowych, ul. A. Sołtana 7, 05 – 400 Otwock**

przy udziale:

- A. wykonawcy **ITProjekt Sp. z o. o., ul. Szturmowa 2, 02-678 Warszawa** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego,
- B. wykonawcy **Format Sp. z o. o., ul. Czereśniowa 130, 02-456 Warszawa** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża **Bull Polska Sp. z o.o., ul. Królewska 16, 00 – 103 Warszawa** i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Bull Polska Sp. z o.o., ul. Królewska 16, 00 – 103 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania,

2.2 zasądza od wykonawcy **Bull Polska Sp. z o.o., ul. Królewska 16, 00 – 103 Warszawa** na rzecz **Narodowego Centrum Badań Jądrowych, ul. A. Sołtana 7, 05 – 400 Otwock** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie**.

Przewodniczący:

UZASADNIENIE

Zamawiający Narodowe Centrum Badań Jądrowych prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest „Rozbudowa klastra obliczeniowego HPC chłodzonego bezpośrednio cieczą”. Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się 27.06.2015 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod nr 2015/S 122-222251.

Odwołujący Bull Polska Sp. z o.o. wniósł odwołanie od czynności Zamawiającego polegających na dokonaniu wyboru oferty złożonej przez Format Sp. z o.o., jako najkorzystniejszej, pomimo że Format nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu oraz złożył ofertę, której treść jest niezgodna z treścią Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, zaniechaniu odrzucenia oferty Format Sp. z o.o. jako niezgodnej z treścią SIWZ (a z ostrożności także zaniechaniu wezwania do uzupełnienia dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu w zakresie zdolności finansowej); zaniechaniu dokonania wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 7 ust. 1, art. 24 ust. 2 pkt 4, art. 26 ust. 3, art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz art. 91 ust. 1 ustawy.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej tj. oferty Format Sp. z o.o.; dokonania ponownej oceny ofert, w tym czynności odrzucenia oferty Format Sp. z o.o., względnie (w razie braku podstaw do odrzucenia) wezwania tego wykonawcy do uzupełnienia dokumentów.

Zgodnie z treścią pkt 2.5.a. i. oraz 2.5.b. i. Załącznika nr 1 do SIWZ Zamawiający żądał dostarczenia modułów optycznych w pełni kompatybilnych z zewnętrznymi portami SFP+ przełączników Arista 7050S-64 i 7050Q-16 pochodzących z i dystrybucyjnych producenta: „W celu podłączenia przełączników Blade Ethernet do obecnej infrastruktury sieciowej Zamawiającego, Zamawiający wymaga dostarczenia:

Modułów optycznych SFP+ przeznaczonych do pracy w przełączniku Arista 7050S-64 , w liczbie takiej jak liczba wszystkich wymaganych portów zewnętrznych Ethernet 10Gbps SFP+ i nie mniejszej niż 40 szt. Wszystkie dostarczone moduły muszą być identyczne (ten sam model), umożliwiać podłączenie zewnętrznych portów przełącznika Blade Ethernet 10Gb z przełącznikiem MOR oraz każdy moduł musi spełniać następujące minimalne wymagania: pełna kompatybilność z zewnętrznymi portami SFP+ przełącznika Arista 7050S-64,

Modułów optycznych QSFP+ 40Gb, przeznaczonych do pracy w przełączniku Arista- 7050Q-16 w liczbie sztuk nie mniejszej niż 28. Wszystkie dostarczone moduły muszą być identyczne (ten sam model) oraz każdy moduł musi spełniać następujące minimalne wymagania: pełna kompatybilność z zewnętrznymi portami QSFP+ przełącznika Arista 7050Q-16.”

Ponadto zgodnie z pkt 9.2 Załącznika nr 1 do SIWZ „Dostarczone elementy oraz dostarczone wraz z nimi oprogramowanie muszą pochodzić z oficjalnych kanałów dystrybucyjnych producenta, zapewniających w szczególności realizację uprawnień gwarancyjnych i wsparcie producenta w okresie gwarancji.”

Odwołujący zarzucił, że komponenty zaoferowane przez Wykonawcę Format (moduły optyczne 4TEX) nie spełniają warunków, o których wyżej mowa, a w szczególności warunku pełnej kompatybilności z zewnętrznymi portami przełączników oraz nie pochodzą z oficjalnego kanału dystrybucyjnego producenta.

Zdaniem Odwołującego, żaden z zaoferowanych przez Wykonawcę Format modułów nie spełnia wymogów Zamawiającego w zakresie pełnej kompatybilności z zewnętrznymi portami przełącznika Arista, o czym jego producent powszechnie informuje, zamieszczając również stosowne klauzule w zawieranych umowach na dostawy i wsparcie swoich przełączników. Odwołujący podniósł, że: sam producent przełączników Arista twierdzi, że jedynie moduły optyczne pochodzące z oficjalnych kanałów dystrybucji firmy Arista Networks są w pełni kompatybilne z przełącznikami Arista. System operacyjny EOS (Extensible Operating System) przełączników Arista posiada wewnętrzne mechanizmy kontroli modułów optycznych umieszczanych w portach przełącznika. Co istotne, Arista Networks zastrzega sobie prawo zablokowania modułów optycznych innych producentów we wszystkich aktualnych i przyszłych wersjach systemu operacyjnego EOS. Ponadto, Arista Networks nie gwarantuje pełnej poprawności działania przełączników Arista z modułami optycznymi innych producentów oraz nie obejmuje działania przełączników z takimi modułami programem wsparcia technicznego.

Tym samym, zdaniem Odwołującego, wymóg pełnej kompatybilności, o którym mowa w pkt 2.5.a. i. oraz 2.5.b. i. Załącznika nr 1 do SIWZ nie został zrealizowany przez firmę Format. Zamawiający kompatybilność definiuje się jako cechę oprogramowania oraz sprzętu, która umożliwia bezproblemową współpracę systemów komputerowych. Zamawiający podkreślając konieczność zapewnienia pełnej kompatybilności, dał wyraźnie wyraz woli uzyskania modułów, które nie spowodują żadnych zakłóceń pracy przełączników. Zdaniem Odwołującego, nawet jeśli moduły zaoferowane przez Format są przeznaczone do ww. przełączników według deklaracji ich producenta, to nie przesądza to jeszcze pełnej kompatybilności. Pełna kompatybilność oznacza, że po zainstalowaniu oferowanych modułów optycznych w przełączniku nie może być żadnych ograniczeń w korzystaniu z wszystkich możliwości przełącznika. Skoro natomiast producent przełączników Arista

Networks nie gwarantuje w pełni poprawnego działania przełączników Arista Networks z modułami optycznymi 4TEX oraz nie obejmuje ich programem wsparcia, to znaczy że nie można ich uznać za w pełni kompatybilne.

Odwołujący podniósł także, że Wykonawca Format Sp. z o.o. oferując nieoryginalne moduły optyczne pozbawia Zamawiającego pełnego wsparcia producenta na posiadany przez niego sprzęt.

Odwołujący stwierdził, że zaproponowane przez Wykonawcę Format rozwiązanie nie spełnia wymogów zawartych w SIWZ, a w szczególności w pkt 2.5.a. i. oraz 2.5.b. i. oraz pkt 9.2. Załącznika nr 1 do SIWZ, przez co oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Zamawiający w pkt 14.2. Załącznika nr 1 do SIWZ zastrzegł: „(...) Do schłodzenia dodatkowego ciepła generowanego poza chłodzeniem przez instalację chłodniczą „wody gorącej”, przewiduje się możliwość wykorzystania wody lodowej z istniejącej instalacji chłodniczej w ilości nie większej niż 50 kW.”

W ocenie Odwołującego, moduł chłodniczy typu inline zaoferowany przez Wykonawcę Format nie spełnia tego warunku. Wykonawca Format w swojej ofercie zaoferował łącznie dwa moduły chłodnicze typu inline Rittal TopTherm LCP Inline 55CW, przez co oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Odwołujący wskazał, że wyspecyfikowana moc pojedynczego modułu chłodniczego zaoferowanego przez Format wynosi 55kW, co dla dwóch modułów oznacza 110kW mocy cieplnej i znacznie przekracza ograniczenie 50kW określone przez Zamawiającego. Odwołujący wskazał także, że z technicznego punktu widzenia istnieje co prawda możliwość ograniczania mocy cieplnej modułów chłodniczych - tego typu rozwiązania wymagają jednak zastosowania aktywnych elementów ograniczających moc. Nawet jednak ich stosowanie nie może zagwarantować, iż moc chłodnicza nie będzie przekraczana w sposób chwilowy.

Zgodnie z pkt 2.1. Załącznika nr 1 do SIWZ Zamawiający wymagał „dostarczenia identycznych i identycznie wyposażonych obudów blade (identyczne: węzły obliczeniowy, przełączniki, zasilacze, podzespoły chłodzące, zarządzanie)”. Zamawiający na str. 5 Załącznika nr 1 zdefiniował pojęcie „obudowa blade” w następujący sposób:

„obudowa blade - obudowa, wewnątrz której instalowane są węzły obliczeniowe typu blade.

Ponadto musi spełniać równocześnie wszystkie warunki:

- musi umożliwiać instalację serwerów,
- musi dostarczać nadmiarowy oraz wymienny podczas pracy system zasilania,
- musi dostarczać system chłodzenia.”

Odwołujący podniósł, że zaproponowane przez Wykonawcę Format obudowy nie spełniają

wymagań dot. architektury typu BLADE.

Odwołujący stwierdził, że z opisu i ilości zaproponowanych przez Wykonawcę Format obudów Blade jednoznacznie wynika, że mają one wysokość 2U i mogą pomieścić 4 serwery. System powyższego typu jest typowym systemem typu RACK - nie BLADE, w związku z czym nie odpowiada wymaganiom Zamawiającego.

Odwołujący wskazał, że zgodnie z powołaną definicją pojęcia obudowy blade (str. 5 Załącznika nr 1 do SIWZ), rzeczona obudowa m.in. musi dostarczać system chłodzenia. Wymóg został doprecyzowany przez Zamawiającego w rozdziale 2.2.a Załącznika nr 1 do SIWZ, gdzie wskazano, że: „Każda obudowa blade musi spełniać właściwości opisane poniżej: a). Zapewniać węzłom obliczeniowym system bezpośredniego chłodzenia cieczą kluczowych elementów, w tym przynajmniej wszystkich zainstalowanych w węźle obliczeniowym procesorów. Transport ciepła od chłodzonych komponentów do chłodnic systemu chłodzenia „gorącą wodą” musi odbywać się wyłącznie poprzez ciecz i metal, bez pośrednictwa powietrza w jakimkolwiek punkcie.”

Odwołujący wskazał, że rozwiązanie zaoferowane przez Wykonawcę Format nie spełnia tego wymagania - obudowa rozmiaru 2U mieszcząca 4 serwery nie zawiera w sobie żadnej infrastruktury systemu bezpośredniego chłodzenia cieczą. System chłodzenia RackCDU D2C firmy Asetek jest więc podłączany z poziomu szafy bezpośrednio do każdego z serwerów z osobna, z pominięciem obudowy „blade” i jako taki nie spełnia wymagań dotyczących obudowy blade zawartych w SIWZ.

Odwołujący argumentował także, że systemy typu BLADE są ze swojej natury droższe niż systemy typu RACK. Tak więc Wykonawca Format oferując system typu RACK, wbrew wymaganiom SIWZ, mógł zaproponować niższą cenę swojego rozwiązania, uzyskując kosztem niezgodności z powyższymi wymaganiami przewagę konkurencyjną nad innymi ofertami, spełniającymi wymagania dotyczące architektury typu BLADE.

Zdaniem Odwołującego, zaoferowane przez Wykonawcę Format obudowy nie spełniają wymagań zawartych w pkt 2.1. i 2.2.a Załącznika nr 1 do SIWZ oraz są niezgodne z samą definicją obudowy blade zawartej na str. 5 tego załącznika, co również stanowi przesłankę odrzucenia. Powyższe prowadzi do wniosku, że stanowiąca przedmiot oferty Wykonawcy Format infrastruktura techniczna nie odpowiada opisowi przedmiotu zamówienia określonego w treści SIWZ, co zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy obliguje Zamawiającego do jej odrzucenia. Zaniechanie odrzucenia oferty przez Zamawiającego stanowi również naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy, bowiem sankcjonuje nierówne traktowanie wykonawców (dopuszcza wybiórcze egzekwowanie postanowień SIWZ).

Odwołujący wskazał także, że Wykonawca Format nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu. Z załączonej do oferty opinii bankowej DB Polska S.A. z 13 lipca 2015 r.

nie wynika bowiem ani fakt posiadania środków w określonej przez Zamawiającego wysokości, ani zdolność kredytowa w takim wymiarze. Bank w ramach tej opinii wyraził jedynie zapewnienie o możliwości udzielenia spółce finansowania w kwocie 3 000 000 zł - po spełnieniu warunków banku dotyczących zabezpieczenia. Z opinii tej, zdaniem Odwołującego, w żadnej mierze nie wynika zdolność kredytowa firmy Format Sp. z o.o.

Dostęp do „finansowania” nie oznacza, że wykonawca mógłby uzyskać kredyt. Nie można uznać, że określenie poziomu dostępnego finansowania jest równoznaczne ze zdolnością kredytową dokładnie w takim wymiarze. Podmiot może uzyskać finansowanie pomimo braku zdolności kredytowej, co zasadniczo nie jest możliwe w przypadku umowy kredytowej. Zdaniem Odwołującego, Wykonawca Format nie wykazał spełniania warunku podmiotowego. Opinia bankowa nie podlega uzupełnieniu ze względu na stwierdzone przesłanki do jej odrzucenia. Jak wskazał Odwołujący, gdyby jednak one się nie potwierdziły, to brak wystarczającej informacji z banku stanowiłby o obowiązku wezwania wykonawcy do uzupełnienia w trybie art. 26 ust. 3 ustawy.

Izba nie znalazła podstaw do odrzucenia odwołania.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dowody Stron złożone w trakcie rozprawy, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołujący legitymuje się uprawnieniem do wniesienia odwołania, zgodnie z art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Jest wykonawcą zainteresowanym uzyskaniem zamówienia w niniejszym postępowaniu. Uwzględnienie zarzutów umożliwiłoby mu uzyskanie zamówienia.

Izba ustaliła, że Zamawiający w SIWZ zawarł wymaganie: „W celu podłączenia przełączników Blade Ethernet do obecnej infrastruktury sieciowej Zamawiającego, Zamawiający wymaga dostarczenia:

Modułów optycznych SFP+ przeznaczonych do pracy w przełączniku Arista 7050S-64 , w liczbie takiej jak liczba wszystkich wymaganych portów zewnętrznych Ethernet 10Gbps SFP+ i nie mniejszej niż 40 szt. Wszystkie dostarczone moduły muszą być identyczne (ten sam model), umożliwiać podłączenie zewnętrznych portów przełącznika Blade Ethernet 10Gb z przełącznikiem MOR oraz każdy moduł musi spełniać następujące minimalne

wymagania: pełna kompatybilność z zewnętrznymi portami SFP+ przełącznika Arista 7050S-64.

W ocenie Izby nie jest uprawnione stanowisko Odwołującego, zgodnie z którym ww. wymaganie Zamawiającego dotyczące „pełnej kompatybilności modułów optycznych z posiadanymi przełącznikami” oznacza, że Zamawiający wymagał, aby moduły optyczne pochodziły od tego samego producenta, co posiadane przełączniki. Taki wniosek jest zbyt daleko idący. Nigdzie w treści SIWZ nie znalazło się stwierdzenie, że wykonawcy mogą zaoferować wyłącznie moduł tego samego producenta, od którego pochodzą posiadane przez Zamawiającego przełączniki. Zawarte w SIWZ przedmiotowe postanowienie umożliwia większą konkurencję. Zamawiający wyjaśnił, że celowo nie umieścił takiego zapisu, aby umożliwić składanie ofert innym producentom modułów, spełniającym jedynie wymóg pełnej kompatybilności z zewnętrznymi portami przełącznika Arista 7050-S.

W ocenie Izby twierdzenie Odwołującego, że zaoferowane przez Wykonawcę Format sp. z o.o. moduły nie są w pełni kompatybilne z przełącznikami Arista, stanowi gołosłowny zarzut. Nigdzie bowiem Odwołujący nie sprecyzował, na czym konkretnie ten brak kompatybilności miałby polegać.

Nadto, należy wskazać, że Odwołujący nie udowodnił, że moduły optyczne zaoferowane przez Przystępującego Format sp. z o.o. nie są kompatybilne z przełącznikami Arista. Odwołujący w treści odwołania wskazywał, że: producent powszechnie informuje, zamieszczając również stosowne klauzule w zawieranych umowach na dostawy i wsparcie swoich przełączników oraz że producent przełączników Arista twierdzi, że jedynie moduły optyczne pochodzące z oficjalnych kanałów dystrybucji firmy Arista Networks są w pełni kompatybilne z przełącznikami Arista. Jednakże Odwołujący nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzałyby tę okoliczność. Nie przedstawił żadnego oświadczenia producenta w tym zakresie, jak również żadnej umowy, pomimo stwierdzenia, że takie informacje są powszechne.

Nadto zdaniem Izby, takie ewentualne stanowisko producenta może jedynie świadczyć o przyjętej przez producenta przełącznika strategii marketingowej, a nie o braku kompatybilności przedmiotowych modułów z przełącznikiem. Oświadczenie producenta przełączników Arista, iż nie gwarantuje ich pełnej kompatybilności z modułami innych producentów nie oznacza jeszcze, że taka pełna kompatybilność nie występuje. Może oznaczać jedynie, że producent przełączników jest zainteresowany dodatkową sprzedażą modułów oznaczonych własnym logiem.

Izba wzięła także pod uwagę fakt, że Zamawiający wyjaśnił i udokumentował (przedstawiając w trakcie rozprawy zdjęcia współdziałających modułów 4Tex i przełączników Arista), że w swojej infrastrukturze posiada takie rozwiązanie, w którym zewnętrzne porty przełącznika

Arista 7050-S są wyposażone w moduły firmy 4TEX oraz działają identycznie jak te produkowane przez firmę Arista, a zatem są w pełni z nimi kompatybilne. W przeciwieństwie, Odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu (nawet w postaci wydruku ze stron internetowych producenta), z których wynikałoby, że ww. urządzenia nie są kompatybilne.

Odwołujący w trakcie rozprawy przedłożył pisemne oświadczenie z dnia 26 sierpnia 2015 roku, w którym Pan M. M. (Regional Sales Manager Arista Networks CEE&Turkey) oświadczył, że moduły optyczne 4TEX SFP – 10G-SR-AR nie są w pełni kompatybilne z zewnętrznymi portami SFP+przełącznika Arista 7050S-64 oraz że moduły optyczne 4TEX QSFP-40G-SR4 nie są w pełni kompatybilne z zewnętrznymi portami QSFP+przełącznika Arista 7050Q-16.

Należy zauważyć, że przedłożone oświadczenie można traktować jedynie jako opinię osoby, która się pod nią podpisała, nie zaś jako dowód na brak kompatybilności przedmiotowych modułów i przełączników. Nie wykazano bowiem, że osoba podpisująca, jest upoważniona do składania oświadczeń w imieniu spółki. Za wątpliwą także uznać należy treść oświadczenia, w którym podmiot wypowiada się co do urządzeń, które nie są produktami firmy, której jest pracownikiem. Nie wiadomo także, kiedy, jakie i czy w ogóle przeprowadzał jakiegokolwiek badania. Nadto wypowiada się co do produktów firmy konkurencyjnej, tym samym takie oświadczenie nie może zostać uznane za wiarygodne.

W świetle powyższego nie można uznać za zasadny zarzut niezgodności treści oferty Wykonawcy Format z treścią SIWZ w zakresie zaoferowanych modułów.

Izba ustaliła, że Zamawiający w treści SIWZ zawarł definicję, co rozumie pod pojęciem obudowa blade. Na str. 5 Załącznika nr 1 zdefiniował pojęcie „obudowa blade” w następujący sposób: „obudowa blade - obudowa, wewnątrz której instalowane są węzły obliczeniowe typu blade. Ponadto musi spełniać równocześnie wszystkie warunki:

- musi umożliwiać instalację serwerów,
- musi dostarczać nadmiarowy oraz wymienny podczas pracy system zasilania,
- musi dostarczać system chłodzenia.”

W punkcie 2.2.a Specyfikacji technicznej zawarł również wymaganie, aby obudowa zapewniała węzłom obliczeniowym system bezpośredniego chłodzenia cieczą kluczowych elementów. Należy zauważyć, że definicja obudowy blade znajduje się w słowniku (na stronie 5), natomiast punkt 2.2.a jest odrębnym punktem i znajduje się w innej części specyfikacji technicznej. W definicji w słowniku nie zawarto wymagania, aby obudowa dostarczała system bezpośredniego chłodzenia cieczą, ani aby wszystkie elementy systemu chłodzenia były zintegrowane w obudowie. Do spełnienia zatem definicji wystarczającym było, aby w obudowie były elementy systemu chłodzenia (niezależnie, czy odpowiedzialne za cyrkulację cieczy, czy powietrza), zaś dodatkowym wymaganiem było, aby instalacja

chłodzenia nie uniemożliwiła poprawnej pracy węzłów obliczeniowych z całością systemu chłodzenia. Wbrew twierdzeniu Odwołującego, Zamawiający nie wymagał, aby każda obudowa dostarczała system chłodzenia. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Zamawiający wymagał, aby obudowa zapewniała węzłom obliczeniowym system bezpośredniego chłodzenia cieczą kluczowych elementów, nie zaś, aby dostarczała system bezpośredniego chłodzenia cieczą. Wynika to z definicji na stronie 5. Nadto, odnosząc się do punktu 2.2.a specyfikacji technicznej należy zauważyć, że Zamawiający zawarł stwierdzenie, że obudowa ma zapewniać chłodzenie cieczą kluczowych elementów. Pojęcie: „Zapewnienie” różni się od pojęcia: „dostarczenie” i sprowadza się do umożliwienia przez obudowę chłodzenia kluczowych elementów w niej się znajdujących przez cieczą, bez względu na to, czy ciecz ta pochodzi z układu znajdującego się w obudowie, czy też na zewnątrz, np. w szafie. Nadto w podpunkcie 2.2.a.ii Zamawiający wskazał, że: „jeżeli konstrukcja obudowy blade przewiduje korzystanie z systemu bezpośredniego chłodzenia cieczą wspólnego dla całej szafy, wówczas powyższe wymagania muszą być spełnione również dla całej szafy.” Zatem Zamawiający przewidział możliwość skorzystania z systemu bezpośredniego chłodzenia cieczą wspólnego dla całej szafy. Oznacza to, że nie każda obudowa musi posiadać system bezpośredniego chłodzenia cieczą, a istnieje możliwość skorzystania z systemu bezpośredniego chłodzenia cieczą wspólnego dla całej szafy. Przystępujący w trakcie rozprawy wyjaśnił, że zaproponowane przez niego rozwiązanie zapewnia system chłodzenia z poziomu szafy. Z poziomu szafy instalacja bezpośredniego chłodzenia cieczą rozprowadzana jest przewodami do serwerów znajdujących się w obudowie i chłodzi kluczowe elementy w sposób bezpośredni. Oznacza to, że skoro Zamawiający dopuścił w SIWZ możliwość zastosowania systemu bezpośredniego chłodzenia cieczą wspólnego dla całej szafy (a nie: dla każdej obudowy), to rozwiązanie zastosowane przez Przystępującego spełnia wymagania SIWZ.

Należy także wskazać na treść punktu 3.8.b Załącznika nr 1 do SIWZ, zgodnie z którym: „Kluczowe elementy każdego węzła obliczeniowego, w tym przynajmniej wszystkie procesory, muszą być chłodzone bezpośrednio cieczą i oddawać ciepło do systemu chłodzenia dostarczanego przez obudowę blade lub szafę rack.” Zamawiający zatem dopuścił system chłodzenia wspólny dla całej szafy RACK, a nie wyłącznie dla obudowy. Nadto z powyższego postanowienia wynika, że Zamawiający dopuścił szafę rack.

Z powyższych względów Izba uznała zarzut za bezzasadny.

Izba ustaliła, że Zamawiający w pkt 14.2. Załącznika nr 1 do SIWZ zawarł postanowienie: „Do schłodzenia dodatkowego ciepła generowanego poza chłodzeniem przez instalację chłodniczą „wody gorącej”, przewiduje się możliwość wykorzystania wody lodowej z istniejącej instalacji chłodniczej w ilości nie większej niż 50 kW.” Powyższe oznacza, że

posiadana już przez Zamawiającego infrastruktura chłodnicza umożliwi dostarczenie wody lodowej w ilości nie większej niż 50kW.

Zamawiający nie określił w treści SIWZ mocy maksymalnej modułu. Wskazany parametr 50kW określa górny limit możliwości instalacji doprowadzającej chłód do zaoferowanych modułów chłodzenia, nie odnosi się do ich oczekiwanej mocy całkowitej. Treść punktu 14.2 SIWZ stanowi jedynie wytyczną dla wykonawców, aby konfigurując przedmiot zamówienia użyli takich komponentów, które zapewnią skuteczne chłodzenie oferowanej instalacji, do czego będą mogli wykorzystać nie więcej niż 50kW „chłodu” dostarczanego przez posiadaną przez Zamawiającego instalację. Zatem stwierdzenie Odwołującego, że „Zamawiający w pkt 14.2. Załącznika nr 1 do SIWZ zastrzegł maksymalną moc cieplną jaką powinien mieć proponowany moduł chłodniczy typu inline.” jest nieprawdziwe.

W ocenie Izby, w świetle powyższego ustalenia, fakt zaoferowania przez Przystępującego większych modułów nie oznacza, że nie może zostać wykorzystana moc maksymalna jedynie 50kW. Nie oznacza także, że rozwiązanie Przystępującego jest niezgodne z postanowieniami SIWZ.

Należy bowiem odróżnić moc maksymalną modułu, od możliwości wykorzystania wody z istniejącej instalacji określonej przez Zamawiającego na maksymalnie 50kW. Zamawiający wyjaśnił także, że posiada instancję, która może być ustawiona tak, aby nie została pobrana ilość większa niż 50kW. Wykonawcy znają tę instalację, przeprowadzone zostały bowiem wizje lokalne.

Sam Odwołujący w treści odwołania przyznał, że z technicznego punktu widzenia istnieje możliwość ograniczania mocy cieplnej modułów chłodniczych - tego typu rozwiązania wymagają jednak zastosowania aktywnych elementów ograniczających moc. Nawet jednak ich stosowanie nie może zagwarantować, iż moc chłodnicza nie będzie przekraczana w sposób chwilowy.

Przystępujący w trakcie rozprawy wyjaśnił, czemu nie zaprzeczył Odwołujący, że moduły są wyposażone w automatykę (czujniki temperatury) do sterowania parametrami. Występuje zatem element, który ogranicza moc. Stwierdził w złożonym piśmie procesowym, że moc oferowanych modułów odnosi się do ich maksymalnych możliwości oddawania chłodu dostarczanego z instalacji wody lodowej do otoczenia i nie jest jednoznaczna z aktualnym poborem mocy chłodniczej z układu zasilania. To, że urządzenia mają możliwość pracy z wyższą mocą niż deklarowane przez Zamawiającego 50 kW, nie oznacza jeszcze, że w zaproponowanej konfiguracji będą przekraczać limity określone w SIWZ. W praktyce moduły chłodnicze nie pracują z mocą maksymalną. Nadto moc chłodnicza jest powiązana z instalacją Zamawiającego. Ustawienie instalacji ogranicza tę moc. Skoro więc istnieją w zaproponowanym rozwiązaniu możliwości ograniczenia mocy cieplnej modułów, to proponowane rozwiązanie spełnia wymagania SIWZ.

Podkreślenia także wymaga, że Zamawiający w żadnym miejscu SIWZ nie ograniczył nie tylko mocy modułów chłodniczych, ale też chwilowego maksymalnego poboru tej mocy przez oferowane moduły.

Zatem, w świetle powyższego należało uznać, że zaoferowane przez Przystępującego rozwiązanie nie jest niezgodne z wymaganiami SIWZ. Tym samym, Zamawiający dokonując wyboru oferty Przystępującego, nie naruszył art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Z powyższych względów Izba uznała zarzut za bezzasadny.

Izba ustaliła, że Zamawiający wymagał, aby Wykonawcy wykazali, że posiadają zdolność finansową, tj. wykazali, że posiadają środki finansowe lub zdolność kredytową na kwotę nie mniejszą niż 3 mln PLN. W celu potwierdzenia spełnienia ww. warunku udziału w postępowaniu Zamawiający wymagał, aby Wykonawcy złożyli informację banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo – kredytowej, w której wykonawca posiada rachunek, potwierdzającą wysokość posiadanych środków finansowych lub zdolność kredytową wykonawcy, wystawioną nie wcześniej niż 3 miesiące przed upływem składania ofert.

W treści załączonej do oferty Wykonawcy Format sp. z o.o. opinii bankowej, wystawionej w dniu 13 lipca 2015 r. przez Deutsche Bank Polska S.A. na rzecz Format sp. z o.o., wystawca opinii stwierdził: „przy uwzględnieniu posiadanych przez Bank informacji dotyczących Klienta i w świetle stosowanych przez Bank kryteriów oceny zdolności kredytowej w dniu wydania niniejszej Bank widzi możliwość udzielenia Klientowi finansowania w kwocie 3 000 000,00 PLN, po spełnieniu warunków Banku dotyczących zabezpieczeń”. Zatem w ocenie wystawcy opinii, Wykonawca Format sp. z o.o. posiada wymaganą przez Zamawiającego zdolność kredytową, skoro Bank widzi możliwość udzielenia finansowania. Nadto w treści opinii Bank powołał się na relacje, które wiążą go z Wykonawcą Format sp. z o.o. od dnia 30 kwietnia 2013 r. Wystawił powyższą opinię po weryfikacji informacji dotyczących wiarygodności i potencjału beneficjenta opinii. Podkreślić należy, że oświadczenie Banku odnosi się do „udzielenia” finansowania, a nie jedynie do możliwości „ubiegania się” o nie.

Należało więc uznać, że opinia bankowa wystawiona w dniu 13 lipca 2015 r. przez Deutsche Bank Polska S.A. na rzecz Format sp. z o.o. potwierdziła posiadanie zdolności kredytowej w kwocie 3 mln PLN, a tym samym Przystępujący wykazał spełnianie warunku udziału w postępowaniu określonego w pkt. V.2.e SIWZ. W świetle powyższego Izba uznała zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych za bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania. Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r., Nr 41, poz. 238) do kosztów postępowania odwoławczego Izba zaliczyła w całości uiszczony wpis, zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia.

Przewodniczący:

.....